

Molla Nəsrəddin



ملا ناصر الدين

E-kitab halına saldı: Cavid Ağa

ملا نصرالله

MOLLA NƏSRƏDDİN

Qiyməti satıcı əlində on altı şahi

Şümarə 5

No 5

Tehranda köhnə
vəzirlərin hali



***Abunə qiyməti:***

İlliyi	40 qran
Yarım illiyi	22 qran
Üç aylığı	12 qran
Tək nüsxəsi satıcı əlində	16 şahı
Əcnəbi məmləkətlərdə illiyi	60 qran

Hər həftə nəşr olunur***Məhəlli-idarə:***

Təbriz, bazari usta şagird,
xanəyi—şahzadə Nüsrettüssəltənə

Telegraf və post ünvanı:
Təbriz, "Molla Nəsrəddin"

MƏKTUBE-AĞAYE-RƏİSE-POST

Xedməte ağaye modire möhtərəmə cərideye
"Molla Nəsrəddin" damə bəqəə!

Xaheşməndəm movafeqe qanune mətbuat in
moxtəsərra dər teyye şumareye pəncəmə cəride dər
səfheyə əvvəl dərc fərmayıd.

Dər şomareye (4) bəmoştərəkine cəride ellətə
ədəme vosule şomareye (1) və (2) ra binəzmiye postx-
ane əşar fərmude və əz an yəse vətənpərəstan ra nəticə
gerefteid. Həqiqətən caye təəssof və təhəyyor əst. Ba
in ke cəhətra cənabali betoroğe moxtəlife mottəle
budid, aya behtər nəbud qəblən əz edareye post
şəfahən və ya kətbən sual mifərmudid? Dər surətikə
cəvabe qanekonənde nemişenidid anvəqt pərtab-
kərdənə hərbəyə ettiham bebədənə zəife post səhl bud.
Bəli, cərideye "Molla Nəsrəd din" dər bədove nəşre an
bevaseteye ellətə xareci betəvəssote post ersal məqsəd
nəgərdid.

Likən pəs əz rəfe ozr ançə be postxane dade şode
be məqsəd ferestəde şod. Dər in surət hər kodam əz
nomərate cəride beməqsəd nəreside esm və məhəlle
girənde ra ettela bedəhid ta edareye post dər moqabele
məsuliyyəti ke darəd əz ohde bərayəd. Əmma dər
xosuse ədəme nəzme postxane və yəsevətənpərəstan
ettelaən ərz mikonəm ke, bənde xub xəbər darəm ke,
bamoucebat və mögtəziyyate emruziye məmləkətə
Iran edareye post be təsdiqə xarec və daxel və dust və
doşmən monəzzəm əst. Və vətənpərəstan niz hənuz
əz təsisatə an məyus nəşodeənd. Dər xateme
xaheşməndəm pəs əz dərce in məktub dər şomareye
pəncəmə cəride dər zeyle an əz edareye post tərziye
hasel konid.

Rəise əyalətiye poste Azərbaycan: Möbəş-
şerussəltənə

BİR SUAL

Ay Molla əmi, təvəqqə' edirəm ki, yazasan
görək bu nə işdi: Cəniadiüs-saninin on doqquzundakı
binagüzarlığın bir maddəsi bizim məktəbimizdə

kamilən mücri olunur, yə'ni müəllimlər hamısı
demokrasi üsul ilə hüquq aparırlar. Bizim məktəbdə
yeddi klas var, on müəllim...

Allah bərəkət versin, hərəsi bir fəndə səramədi-əsrdirlər. Birisi riyazidən "Araqo"nun əlini taxta bağlayır, o birisi şairi-bibak "Dabanı çattax xala" onun əlinə su tökə bilməz. Birisi flan.... birisi.... flan... nə başın ağridim: bir məcməi-ürfan. Molla əmi, indi söz burasındadır ki, bu müəllimlər klasa girəndə dilləri tutulur, götürək istəyir fizik deməyə, kitabı üzünü oxuya bilmir, istəyir daskada şagirdlərə şəkil göstərsin əl-ayağı titrəyir. Ay Molla əmi, millətin də ümid gözü

mədrəsələrə baxır. İndi de görək bizim çarəmiz nədir...

Ay Molla əmi, əl mənim ətək sənin, mənə bir cavab.

Oxucu

İDARƏDƏN:

Çarəsi ittihadi-müəllimin, genə ittihadi-müəllimin.

HAMAMLARIMIZ

Xoruzlar bannadı, burğu çalındı, vəqt-i-hacətdir
Açıldı bəbi-gərmabə qulaq ver buye-gəndabə
Mürəkkəbdir nəcisdən tarü pudi abi hammamun
Sudur bu gördüğüm şey xəznədə, ya xilti-ahəkdir
Təbiət sahibi burnun tutar buyi-kəsafətdən,
Zi bəs ki, qıl firavandır, tənində ip toxur bitlər...
Üzündə bir qarış qalınlığında rovqəni dünbə,
Səhihü nasəlamət, nikü bəd, sevdalı sevdasız,
Keçəllər başını yaqlar, girəndə xəznəyə ağlar
Gözün qırpar, əgər qaşun, iki əlli qaşar başun,
Hamamı səhldir (xındı keçəl) murdar edər kürri...
Girəndə xəznəyə bihal olur işlial olan naxos,
Provla ağızunu, vaiz deyir, qüsl eyləyən dəmdə.
Bu nə sözdür deyirsən, bəndəgane həqqə, ey vaiz?
Beş on gün ömri var, ya yox, imarət saldırır hacı,
Məbalığ xərc edər dövlətlilər bihudə yerlərdə,
Çayın pis yaxçısından anlayır hacı, əcəbdir bu,
Hamamın pisliyindəndir keçəllik bu vilayətdə...
Qızı oğlanı məhbub eyləyən zülfü-müsəlsəldir
Hələ əski qafa çoxdur Güney mülkündə, ey şair,

Gozün aç dilbərim, itlər hürür, gör nə qiyamətdir.

Demə vəqt olmayıb hala, bu pis iy bir əlamətdir?

Bu söz böhtəndi haşa çirk şəhvətdən ibarətdir?

Həcamət qanıdır bu, ey Xuda, ya xuni-adətdir?

Əsər yoxdur nəzafətdən, əcəb cayı-təharətdir...

Əgər almaq xəyalın var buyur gəl, nırxı babətdir.

Rəvayət eyləyir ravi, içi yeksər kəsafətdir...

Hamı bir yerdə yığılsın, yuvunsun gör nə halətdir?

Sıcaq su başını dağlar. Neçün? Çünkü cərahətdir...

Tökər həmmamə göz yaşın.., keçəllərdə bu adətdir.

Soxulma yanına, keç get, əgər başun səlamətdir...

Bu söz şərh istəməz huşyara, bir ima kifayətdir...

Məzacun çəkməsə qus, qusmasan eyni-səadətdir.

Məgər abi-pəlidə ağa doldurınaq zərafətdir?

Ki keyf çəksin flan baci, flan varis, həmaqətdir.

Nəzafət barəsində pullular əhli-qənaətdir.

Cimir poxlu suda heç anlamır bu nə fərasətdir.

Səbəb bu illətə zənn etmə ifratı-hərarətdir...

Bu ne'mətdən səri məhrum olan daim xəcalətdir...

Özün bihudə yorma, qardaş, əyyami-cəhalətdir.

GÜŞVARƏ

Molla əmi, yalan deyənin atasına, babasına, yetmiş iki arxasına, Yezidə lənət. Bir gün getdim məşhur Hacı Musa xan hamamına, xəznəyə girəndə gördüm ki, ağayı Hac.. mülk ağa da hamamdadı. Bir ovuc su o mənə təarüf elədi, bir ovuc su da mən o cənaba tərəf səpdim. Birdən ikimizin də gözümüz ilişdi suyun üzündə bir sarı zada. Mən dedim Hac.. mülk ağa, o nədi? O da bir az baxdı birdən hücum elədi o sarı zadın tərəfinə ki; ay qızıl güşvarə, qızıl güşvarə. Mən mat qaldım ki, bəs deyirlər ki, qızıl hər zaddan ağır olar, necə qızıl güşvarə suyun dibinə batmayıb, üzünə qalxıb? Genə də öz-özümə dedim ki, mənim kimi kənt-dilər nə bilir. Genə də bu cür Hac.. mülk ağalar bilər.... Elə onda gördünü ki, Hac.. mülk ağa əlin o sarı zada vuran kimi o zad dağıldı. Ağa da "püff" deyib, burnun tutub yaman deyə-deyə qayıtdı qaçıdı...!!!

Utanmaz kətdi

İLAN-QURBAĞA

Dünən postdan bir məktub aldım, yazılıb ki, "İdarədən xahiş edirəm Rasta küçəyə mənim adıma altı aylıq ruznamə göndərilsin".

Məktubun axırında imza əvəzinə bir qurbağa şəkli çəkilib.

Dedim bəlkə məktub sahibi mənnən zarafat eləyirmiş.

İki gündən sora məktub sahibi gəldi idarəyə və ruznamənin təxirindən başladı giley eləməyə. Mən məktubu göstərdim və qurbağanı nişan verdim və zarafatın səbəbini soruştun. Ağa bir az rəncidə olan kimi, cavab verdi ki:

-O qurbağa deyil, imzamdır.

Gündə idarəmizə beş-on məktub gəlir, Allaha and olsun ki, bir dəfə də olmayıb ki, məktub sahibinin adını oxuya biləm; çünkü imza əvəzində bu nainsafların biri ilan şəkli çəkib, biri quş şəkli çəkib, biri aeroplan çəkib.

Xülasə, dünyada bir ilan-çayan yoxdur ki, məktublarda imza əvəzinə çəkilməsin və indi bu saat idarəmizdə on beş, iyirmi abunə sifarişi biəncəm qalıb; çünkü abunə istəyənlərin adlarını hər kəsə nişan veririk, oxuya bilmir.

Dostlarımın çoxu mənim gözümün qabağında bir kəsə kağız yazıb qurtaranda mən onun hərəkətinə tamaşa edirəm; o yerə ki, istəyir adını yapsın, qabaqca qələmini tez-tez davata mızləyib kağızı bir az yanqılıçı tutur. Sora başını bir az əyir aşağı və hıqqana-hıqqana adının baş hərfini yazır və sora həmin hərfin ətrafına hörümçək toru kimi bir çoxlu cızmaqara çəkir.

Deyirəm:

-Bu nədir?

Deyir:

-Mənim imzamdır.

Deyirəm:

Bəs niyə ismi-şərifinizi yazmırınsınız ki, kağızı oxuyan bilsin?

Deyir:

-Bu mənim adımdır.

-Deyirəm bağışla, bilmədim.

Belə tutaq ki, mən böhtan deyirəm, indi and verirəm oxuları Xoyda rəiyyət evlərində qonaq qalan və İsmayıł ağa müharibəsində qeyrət göstərən bə'zi atlıların insafına, heç bir dəfə ittifaq düşüb-dümü ki, İranda yazılın məktubları alanlar məktubun imzası oxuya bilsinlər? Ancaq zənn ilə və möhr olsa möhr ilə, yainki poçt əlaməti vasitəsilə təxminən bilirlər ki, məktub sahibi kimdir.

İmzaların çoxu ilan şəklindədir. Bə'zisi milçək, qarışqa, soxulcan və dozanqurdu şəklində olur.

Çoxusu cızma-qaradır, bir parası bir neçə cızıqdan ibarətdir. Bə'zi də adının baş hərflini yazan kimi, hərflin ətrafinı cızıqlayır və ətrafına balaca-balaca quş qanadı düzür.

Budur bizim imzalarımız. Danışanda özümüzə bərabər yer üzündə bir ayrı qələm sahibi bilmirik, amma mənə qalırsa, bu imzalarımıza baxanda gərək mərd-mərdanə boynumuza alaq ki, yer üzündə əgər bir biməna və gülüncə layiq olan millət varsa, o da həmin başıboş ağalardır ki, anaları qoyduqları adı yazmağa guya utanıb, ilan-qurbağa çəkirlər ki, bədbəxt kağızı oxuyan bilməsin ki, kağızı yazan kimdir.

Biçarə millət.

Mozalan

CA QƏSBİ

Bir gün bir dəlidən soruştular ki, "ca qəsbə, camə qəsbə" ibarələrini məna eləsin. Dəli bir qədər fikrə gedəndən sora belə cavab verdi:

"Ca qəsbə" haman ali imarətə deyirlər ki, ibarət ola dörd beş həyətdən: həyəti-birun, həyəti-əndərun, həyəti-xəlvət, həyəti-ziyafət. Talar talar içində, havuz, gülkarlıq, tovlə, aşbazxana, ambarlar, zirzəmilər, buzxanası, çayxanası, tiryəkxanası. Və bu ali imarətdə əyləşən bir nəfər adam və beş altı baş ailəsi və beş altı nəfər nökəri (söz yox, xədimi də olacaq). Digər tərəfdən də biçizlərin iyirmi otuz nəfəri tixnaşa bir qaranlıq rütubətli evə, hələ bəlkə çoxları yağış və qar altında zindəganlıq eləyərlər, yainki mədrəsələrə yer tapılmaya və müftə müəllimlər yüz nəfər keçəl küçəl şagirdi qata bir qaranlıq tövləyə və orada dərs deyə. Buna deyərlər "ca qəsbə"; yə'ni qabaqkı ali imarətdə namaz da batıldır, hələ bəlkə çörək yemək də sahibinə haram yazılaceq.

"Camə qəsbə" də budur ki, bir dövlətli şəxsin on dörd dəst köhnəlmış paltarı evdə boxçada ola ola gedə dərziyə, genə paltar

tikdirə; amma həmin ağanı əmndə saxlamaq üçün İsmayııl ağa tə'dibi üçün gedən qoşunlar dağda daşda qışın şiddətli soyuğunda titrəyə titrəyə sərhəddi müdafiə elə yələr, küçələrdə də yetim uşaqlar lüt sərgərdan dolana dolana düşüb ölürlər.

Buna da deyər "camə qəsbə", yəni belə paltarda namaz qılmaq nə Allaha xoş gələr, nə də vicdanlı bəndəyə xoş gələr.

Pəh, pəh, pəh! Bu da, maşaallah, söz danışdı.

A kişi, vurun peysərindən dəli oğlu dəlini, cəhənnəm olsun qoysun getsin. Gör nə günə qalmışq ki, dəlilər də gəlib bizə məsələ öyrədir.

İmza: Dəli

LÜĞƏT

ƏDLİYYƏ - Ədl, yə'ni tay ki, ikisi bir yük olur, yəni buraya rüşvət gərək tay-tay gələ. Əgər yük-yük gəlsə həmi qapıdan keçməz, həmi görərlər.

DOSİYƏ - Yə'ni iki siyə ki, bir çərək olsun ə'zanın cibinin ağızı və genliyi. Bu da qədim ucuzluq zamanında idi. İndi (arşiv) deyirlər, yə'ni bir arşın gərək olsun.

MÜSTƏNTİQ - Yə'ni üstən elə sal cibimə ki, tıqqıldasın və tıqqıltısın eşidim.

İSTENAF - Bu kəlmə təzələmək mə'-nasındadır. Yə'ni indiyə kimi hər nə vermisən heç, əgər istəyirsən ki, işuvə baxılsın təzədən və əvvəlkindən çox.

CƏLBİ-ŞƏXSİ-SALİŞ - Yə'ni tərəfinin pulu qurtarmağa yaxın bir üçüncü şəxs hökmən tapmalı.

KƏFİL (fil kimi) - Yəni müddə və müddə-iəleyhi soyub cücəyə döndərəndən sora bir ayrı fil kimi bir adam tapıb bu işə qarışdırımlı.

TƏMİZ - Yə'ni tərəfinin hər ikisin əvvəlki məhkəmələrdə soyandan sonra təmiz olmaq üçün otura.

E'LANI-XATİMƏ - Bu bir e'landır ki, bunu müddəi eylər ki, mən axıra yetişdim.

Məcles təmam gəşt-o beaxer rəsid pul.
Ma həmçinan dər əvvəle kare to mandeim.

İmza: Sirtix



YUMŞAQ - QURU

Mən qərib adam, pulum da yoxdu, gedirəm çörək almağa, səngəkçi qabaqca soruşur: yumşaq istəyirsən, quru? Deyirəm quru, görürəm şatır səngəki səliqə ilə bişirir, o tərəfini, bu tərəfini qızardır, tutur qabağıma ki götür apar. Mən də olan qalan bir abbasımı verirəm, çörəyi dürməkləyirəm və bir dəqiqlidə qovurqa kimi yeyirəm genə ac qalıram.

Sabah genə getdim bir səngək istədim, genə çörəkçi soruşdu: yumşaq istəyirsən, quru? Dedim qoy bu səfər yumşaq deyim, bəlkə bu səfər qarnım doya. Dedim yumşaq. Onda gördüm zalım oğlu şatır bir xəmir kündəsini yaydı, bir təhər burşaladı (məsələn itə yal bişirən kimi), qoydu tərəziyə və bir iki tikə də kəsdi, düzəltdi verdi apardım yedim, doydum. Bəli, doydum, yə'ni möhkəm doydum, amma qarnım işşdi və sancı elədi. Getdim davaxanaya, dava soruşdum. Elə qiymət dedi ki, quruyub qaldım (amma davaxananın adını yadımda sax-lamışam ha).

İndi, ay müsəlman qardaşlar, sizdən ikicə şey soruşağam: biri budur ki, bilmirəm bu şəhərin sahibi var, ya yox?

Biri də budur ki, səngəkçi sizdən soruşur: quru verim, ya yumşaq verim, onda siz nə cavab verirsiz və mən nə cavab verim.

Amma dərdi-sər oldu, bağışla.

Qızdırma!

SƏ'DİDƏN

*Hər dəm əz ömr mirəvəd nəfəsi
Çon negəh mikonəm nəmanəd bəsi.*

Bunun təfsiri belədir ki, Sə'di əleyhir-rəhmə zamanında bir gün Şirazın malikləri və dövlətliləri əbalarının qollarını geyib cəm oldular əyalətə və şikayət elədilər ki, məmləkətin qorxusu çoxdur, bir tərəfdən sərhədə cəm olub İrana hücum eləməyə hazırlaşırlar, bir tərəfdən də İsmayııl ağa və Kürdüstan qailəsilə İranın şəhərlərini dağıdır, talayır. Bizim əyalətdən iltimasımız budur ki, kafi qədər də qoşun təşkil verilsin ki, bəlkə biz əmndə yaşayaq və çün hərdəm ömrümüzdən bir nəfəs çəkdikcə görürük ki, dəxi ömrü müzün çoxu gedib azı qalıb, bizdən sonrakıların da canı cəhənnəmə.

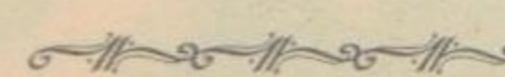


Əyalət həmin maliklərə və milyonçu tacirlərə belə cavab verdi:

*Ey ke, pəncəh rəfte dərxabi
Məgər in pənc ruz dəryabi.*

Yə'ni, ey əlli ili yuxuda keçirdən ağalar, ayılın xabi-qəflətdən. O ki, buyuruz kafı qədər də qüvvə hazır edək, biz dövlət xəzinəsində olan pulu müzayiqə eləmirik, amma xəzinədə o qədər pul yoxdu ki, bu qədər düşmənin qabağına qüvvə hazır edək. Siz ki, əmndə olmayı axtarırsız, tökün çölə ambarlarda saxladığınız qəllələri, çıxardun çölə, qorxudan yer altında gizlədiyiniz pulları heç olmasa muftə vermiyün,

barı maliyatuvuzun baqisinə hesab edin ta ki davaya gedən qoşunlar analarını indiki kimi ac qoyub getməsinlər və dağlarda məşəqqətlərə düşər olanda sizləri nifrət ilə yada salmasınlar.



Bə'zi maliklər və dövlətməndlər əyalətə cavab verdilər ki: Mayeye-eyşədəmi-şekəm əst. Biz bu əlli il ömrümüzdə eyşü işrətə adətkərdə olmuşuq, o ki düşmən qabağına gedən və bizi əmndə saxlayan qoşunlardır, onların hamısı gəda-güdadır ki, uşaqlıqdan aclığa adət eləyənlərdir, nə eybi var ki, beş gün də davada qənaət ilə keçinsinlər, o ki, qaldı bizim ambardakı buğdamız və yer altındakı qızıl və gümüşlərimiz, onları da indi çıxartmaq məsləhət deyil, çünki təqvimdə yazılıb ki, baharda buğda və qızıl bahalanacaq.

Hökumətin axır cavabı bu oldu:

*Lacərəm mərde-aqil-o-kamel
Na nəhəd bər həyate-dünya del.*

Yəni, ey ağayan, maliklər və dövlətməndlər, hər ke, aməd imarəte-no saxt. Amma birdən baxıb görəcəksiz ki, dünya elə dəyişildi ki, nə gizlənən buğdalar sizə qaldı, nə də qızıllar sizə qismət oldu, pənde-Sədi beguşə-can beşeno, yəni huşyar olun, ehtiyatlı olun və elə bilməyin ki, dünya belə keçəcək.

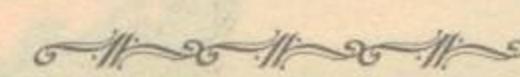
İmza: Hərdəmxəyal



BƏ'Zİ ƏDLİYYƏ VÜKƏLASININ TƏRƏFİNDƏN İXTAR

O adamları ki, ədlıyyənin qapanmasından sevinəcəkdilər bilsinlə, anlasınla və qansunla bizim halımıza heç təfavüt eləməz, əgər ədlıyyə ola varux, olmaya varux, əzası səhih ola varux, xəm ola varux, biz hamımız bir, kampaniyayux, əgar bir şarlatan istədi birinin haqqın apara, birimiz ona vəkil ollux, tərəfi-məzlum gördü ki, mahəqqin vəkili flan (...) dır, o da labüddən

münasibətlə öz yoldaşlarımızın birini vəkil edər (bu xəyal ilə ki, qurdun öhtəsindən qurd gəli) onda kef bizimdür, kölgə köpəgin (pullar, lirələr, çalmax, çağırmax, zəli kimi sorrux) bir müddət bədayətdə, bəd bir zaman istinafda, elə ki, həriflər dünya malından təmizləndi və biz də yoruldux, ondan sora təmiz.



Ey ədlıyyənin bağlamaqlığından sevinəcək olanlar, nə qədər biz varux ədlıyyə bələdi, molla evi şələdi, hər yerdə aş olsa biz orada başux, həmişə şəriki-düzd və əyri və rəfiqi-qafiləyux, biz öz başəraflığımıza and içmişux, madam ki, biz varux qoymiyax bir düz ədalətxana icad və ehqaqi-həqq olsun, istər sanduqülmüklər gedə və yoxdanüddövlələr gələ bizə birdur. Kişi odur, bizim öhtəmizdən gəlsin.

*İmza: Keyfi dinqıldayan
vəkil Həmişəbahar*

E'LƏN

Keçən nömrədə maarifxahana verdiyimiz böyük bəşarət qəlbləri gül kimi şüküfətə edib ama Azərbaycanda min iki yüz mədrəsənin təşkili üçün bir məhəlli sabit tə'yin və tə'min etməmişdir və lazımdır ki, bu böyük bəşarəti də gələn nömrədə vətənxahanə e'ləm edəsiz ki, Əfşar Sainqalada oğranmış zərnig mədəni tapılıb. Onun çox-çox aidatını da Təbrizin mədarisinə təxsis veriblər.

Müdir və sərmühərrir: Cəlil Məmmədquluzadə

Vəkillərimiz:

Təbrizdə – Dəməhərəmxane,
"Hüseyni" mətbəəsi.
Dəmə məqbərə, tovziye cərayed.
Daş mağazalarda Qulu xan dərzi.

Təbriz, mətbəeye "Ümid".



Allah şahiddir ki, şəhərimizin bu dərəcədə təmizliyi həmin bələdiyyə ağalarının səy və təlaşının bərəkətindəndir.